

మా తృ దేవత

పూర్వం న హోలియన్ అనే చక్రవర్తి ప్రాస్తు దేశాన్ని కరిపాలిస్తూ వుండేవాడు. అతనికి తన సామ్రాజ్యాన్ని విస్తరింప జేయాలనే కాంక్ష అధికంగా వుండేది.

అతడు, నిజానికి, చాలా బీద కుటుంబానికి చెందినవాడు. ముందు సైనికుడుగా చేరి, క్రమంగా అభివృద్ధిచెంది, స్వయం ప్రతిభవల్లనే చక్రవర్తిత్వాన్ని కూడా పొందేడు. అతను చేసిన యుద్ధాల్లో ఎంతో మంది సామాన్య జనం మరణించారు. అతని పేరు ప్రఖ్యాతులు, ప్రజల రక్తమాంసాలను బలి ఇచ్చి, ఆర్జించినవే! అందువల్లే మన కతను సామాన్యంగా, క్రూరుడుగా కనిపిస్తాడు.

కాని, మనం జాగ్రత్తగా అతని జీవితాన్ని పరిశీలేమన హృదయా లను వృందించే అక్షణాలు కొన్ని కన్పడతాయి.

కొంతి కృష్ణమూర్తి

ఆ రోజుల్లో న హోలియన్ ఇంగ్లాండుమీద దాడిచెయ్యడానికి సిద్ధమయ్యాడు. ఇంగ్లాండుకీ, ఫ్రాంసుకీ మధ్య ఇంగ్లీషు ఛానలు అనే నముద్రభాగం వుంది. దాన్నంతా ఇతని నావికా దళాలు ఆక్రమించు కుని వున్నాయి. బ్రిటన్ లో కూడా ప్రతీవాడూ ఆయుధాల్ని ధరించి వున్న రోజులవి. ఒక బ్రిటిష్ నావికుడు ప్రాంచి నావికా దళానికి దొరికి పోయేడు.

అతన్ని వాళ్లు నిర్బంధించలేదు. తమ నముద్రతీరంలో స్వేచ్ఛగా తిరగనిచ్చేవారు. అతని దృష్టి ఎప్పుడూ మాతృ దేశం మీదే ఉండేది. అతడు కళ్ళతో, కుర్చుతో, వతులు డోవర్ పర్వతాలకేసి ఎగరడాన్ని, కనబడేంతదూరం వరకూ చూస్తూ వుండేవాడు.

అక్కడ ఒంటరిగా ఆవిధంగా బాధపడడంకంటే ఏదైనా చిన్న నావలో భయంకరమైన పెనుతుపానులో, అది ఇంగ్లాండును చేరగల పక్షంలో, ప్రయాణం చెయ్యడమే మంచి దనుకున్నాడు.

రాత్రీ, పగలూ విశ్రాంతి లేక అక్కడే తిరిగేవాడు. ఒక నాడు పొద్దున్న, భారీగా వున్న కట్టె పీచా ఏదో తువ్వైవు కొట్టుకు రావడాన్ని పరిశీలించేడు. దాన్ని తీసుకుని, దగ్గరగా వున్న గుహలో దాచి, కొన్ని రోజుల్లు కప్పపడి, చిన్న నావగా తయారు చేసేడు.

అది వర్ణించడానికి వీలులేనంత అసహ్యంగా వుంది. అటువంటి దానిలో పిల్లికాలువ దాటడానికి యత్నించడం సాహసమే అవుతుంది. అలాంటిది ఆచిన్న నావలో నముద్రాన్ని దాటడానికి ఎంతటి గొప్పవీరుడైనా వణుకుతాడనడంలో

కవికోకిల శ్రీ దువ్వారి రామిరెడ్డిగారి గ్రంథములు

1. కవికోకిల గ్రంథావళి వాలుగవభాగము (చారస్వతవ్యాసములు & తెనుగు కవితలో కొత్త తెన్నులు) రూ 8-0-0	5. వనకుమారి (కావ్యము) 1-8-0
2. కవికోకిల గ్రంథావళి. ఆయిదవభాగము. (గులాబితోట) రూ 8-8-0	6. కృషీవలుగు ,, 0-12-0
3. కవికోకిల గ్రంథావళి. ఆరవభాగము. (పండ్లతోట) 8-8-0	7. జలదాంగన ,, 0-6-0
4. నలవారుమ్మ (కావ్యము) 0-8-0	8. కడపటి పీడోల ,, 0-12-0
	9. యువక స్వప్నము ,, 0-8-0
	10. పానకాల ,, 2-0-0
	11. పరితక్తము ,, 1-0-0
	12. మిత్రార్థ శతకము — 0-4-0

ప్రతులకు, వ్యాపార నిబంధనలకు :

కవికోకిల గ్రంథమాల

పెమ్మారెడ్డిపాళెం, యెల్లాయపాళెం (P O), నెల్లూరు (జిల్లా)

గారడీవాడు రాళ్లు; మేకులు, నూదులు, కాగితాలు ఇంకా నానా చెత్త మింగే శాడు. గారడీ అయపోయిన తర్వాత అందరివద్దకూ వెళ్ళి “ఒక్క శానీ ఇవ్వండి బాబూ! నీదోణ్ణి. నిన్నటినుంచి తిండి లేదు. ఆకలిగా ఉంది,” అని అడుగుతున్నాడు. మొదటి నుంచి గారడీ చూసి ఆనందిస్తున్న ఒక పెద్దమనిషి కోపంగా ఇలా అన్నాడు: “ఇంకా ఆకలి ఆకలంటా నేమిటోయ్, అన్ని తిన్న తరవాత?” పోపో.”

సందేహంలేదు. దానికి తారులేదు; చుక్కానిలేదు; తెడ్లులేవు; తేర చావలేదు; నావికా దిక్కుచి లేదు. అటువంటి నావలో ను ర గ లు గ్రక్కుతున్న సముద్రాన్ని దాటడానికి తయారయ్యేడు, ఆ బ్రిటిష్ నావికుడు.

అతని దురదృష్టమా అన్నట్టుగా చివరికి ఫ్రెంచి సైనికుల చేత పట్టుబడ్డాడు. ఆ పనికిరాని నావ కూడా వెటకారంగా చూస్తున్నట్టనిపించంది, అతనికి!

ఈ సంఘటన క్రమంగా నెపోలియన్ చెవుల్లో పడింది. అతన్ని వెంటనే పిలిపించేడు.

నెపోలియన్ చేతులు వెనక్కి కట్టుకుని రీవిగా నిలబడ్డాడు, శాంతి సమయంలోనూ, ప్రమాదావస్థలోనూ కలిగి వుండే సహజ క్రైస్తవ స్వభావాన్ని కనపరుస్తూ; ఇలా అన్నాడు.

“ఓ నావికుడా! నువ్విట్లాంటి

నిరుపయోగమైన నావలో ఇంత గొప్ప సముద్రాన్ని దాటడానికి సాహసించేవు! ఈ నీ ధైర్యాన్ని కారణం నువ్వు ఎవతనో గాఢంగా ప్రేమించి ఉండడమే అయి వుంటుంది.”

నావికుడు, తడుముకో కండా, జవా బిచ్చాడు, ఈ విధంగా “ప్రభూ! నా కక్కడ ప్రేయసి ఎవరూ లేదు. నేను నా మాతృ దేవతను చూసి చాలా రోజులైంది. ఆవిణ్ణి చూడాలనే అభిలాషే ఇంత సాహసానికి పురిగొల్పింది.

నా తల్లి, నేను దూరమయ్యేనని ఈసాటికే, చాలా దిగులు పడి వుంటుంది.”

నెపోలియన్ ఆశ్చర్య చకితుడై ఇలా అన్నాడు, “త్వరలో సీమాత్య దేవతను చూశే అవకాశాన్ని కల్పిస్తాను. మీ రిద్దరూ కూడా నా అభిమానాన్ని చూర గొన్నారు. సాహస స్వభావురాలైన మాతృ మూర్తే ఇట్లాంటి సాహసవంతుణ్ణి కనగలుగుతుంది. అంటూ ఒక బంగారు నాణెం బహూకరించేడు.

తర్వాత, “శాంతి పతాకంతో అతన్ని మాతృ దేశంలో పదల”మని ఆజ్ఞాపించేడు, తన నావికాదళానికి.

ఆ నావికునకు తర్వాత జీవితంలో దిన వెచ్చానికై దిగులుపడే రోజు లెక్కో కలిగేయి. అయినా సరే నెపోలియన్ బహూకరించిన బంగారు నాణెం మార్పుకు ని, కడుపు నింపుకుండుకు ఇష్ట పడే వాడు కాడు. దాన్ని ప్రాణపదంగా కాపాడుకునేవాడు.

అందువల్ల, భీభత్సమైన యుద్ధాలను జరిపించిన నెపోలియన్ మనకు కఠినాత్ముడని తోచినా నిజమైన మాతృభక్తి కలిగిన నావికునకు, శత్రుత్వాన్ని కూడా మర్చిపోయి, స్వేచ్ఛనీయడమేగాక బహుమతు లిచ్చి, స్వదేశానికి పంపడంలో గల అతని హృదయ విశాలత్వాన్ని మనం గమనించాలి.

ఎంత శత్రువులైనప్పటికీ, ఎదటి వారిలోని మంచిని గ్రహించే మంచి బుద్ధిని మనమూ అలవర్చుకోవాలి.”

